

CSIPKEBOKOR

Sillye Jenő és barátai

Csipkebokor, égő csipkebokor,
az Isten élő tüze rajta,
a pusztában borókabokor,
repkény, mely a napon haldokol,
olajfa, szelíd olajfa

Mózes elfödte arcát, egy csipkebokornál megállt, és így imádkozott:
Uram, nem hallgat rám a nép, elűz a fáraó,
bízz rám inkább valami mást, ez nem nekem való.
De jobban tudta azt az Úr, hogy mit kell tennie,
én téged választottalak, te csak nyugodj bele.
Azóta én sem kérdezem, mivégre és hogyan,
megyek, amerre visz az út, csak el ne hagyj Uram!

refr.

Illés elfödte arcát, egy boróka árnyékába bújt, és így imádkozott:
Nem voltam jobb, mint annyi más, elég volt Istenem,
mint üldözött vad úgy viszem esendő életem.
De jobban tudta azt az Úr, hogy mit kell tennie,
Én csend vagyok, hát hallgatók, te csak nyugodj bele.
Azóta én sem kérdezem, mivégre és hogyan,
megyek, amerre visz az út, csak el ne hagyj Uram!

refr.

Jónás elfödte arcát, egy repkény árnyékába bújt, és így imádkozott:
Előre tudtam, hogy becsapsz, hogy elhagysz csúfosan,
Vedd vissza tőlem lelkemet, nem bírom már Uram.
De jobban tudta azt az Úr, hogy mit kell tennie
tiéd a szó, enyém a cél, te csak nyugodj bele.
Azóta én sem kérdezem, mivégre és hogyan,
megyek, amerre visz az út, csak el ne hagyj Uram!

refr.

Jézus elfödte arcát, olajfák alá leborult és így imádkozott:
A lélek kész van, ám a test gyötrődik és remeg,
ez a pohár túl keserű, vedd el, ha még lehet!
Jobban tudta az Atya, mit kell tennie,
fiam vagy, drága jó fiam, te csak nyugodj bele.
Azóta én sem kérdezem, mivégre és hogyan,
megyek, amerre visz az út, csak el ne hagyj Uram!